TIN-LÀNH LÀ GÌ?

«Hãy ăn-năn và tin đạo Tin-Lành» (Mác 1 : 15)

CÁC bạn chắc đã có lần vào nhà-thờ Tin-Lành, nghe giảng đạo Tin-Lành, đọc sách Tin-Lành, gặp tín-đồ Hội Tin-Lành. Nhưng tôi buồn vì có lẽ các bạn hiểu sai Tin-Lành, hoặc chưa hiểu gì về Tin-Lành. Vậy, trong bài nầy, tôi, một người đã nhận và theo Tin-Lành mười tám năm nay, xin giải-tỏ quyền-năng và hạnh-phước của Tin-Lành, để các bạn hiểu rõ và nhận lấy.

Tin-Lành là quyền-phép

Tin-Lành không phải là dạy người sửa mình; không phải là đi nhà-thờ; không phải là đọc kinh, xem lễ; không phải là dùng sức riêng đè-ép tội-lỗi; nhưng là «quyền-phép của Đức Chúa Trời» (Rô 1 : 16).

Các tôn-giáo do loài người sáng-lập đều dạy rằng ta phải gắng sức đạt tới bậc hoàn-toàn để được đẹp lòng vị thần mà mình thờ-lạy; phải gắng sức vun-trồng quả phước trong đời sau; phải làm việc thiện để đền-bù tội-lỗi mình đã phạm bấy lâu. Tin-Lành dạy khác hẳn, vì tuyên-bố rằng chính Đức Chúa Trời giơ tay toàn-năng mà kéo, mà cứu, mà vớt tội-nhơn yếu-đuối, hư-hèn ra khỏi vòng tội-lỗi và đặt vào địa-vị thánh-khiết, cao-quí.

Tin-Lành loại hẳn công-đức và sự gắng-gỏi của loài người. Tin-Lành giới-thiệu quyền-phép vô-hạn của Đức Chúa Trời, quyền-phép ấy là đủ bảo-đảm cho loài người một cuộc đời thánh-khiết trọn-vẹn, một tấm lòng đầy-dẫy hạnh-phước và một cõi đời đời vui-vẻ, bình-an. Kinh-Thánh chép rằng: «Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối-tăm, đến nơi sáng-láng lạ-lùng của Ngài» (I Phie 2 : 9). Đó là quyền-phép của Tin-Lành: Bàn tay toàn-năng của Đức Chúa Trời đem loài người ra khỏi cõi tối-tăm của tội-lỗi và vật-dục mà đặt vào vinh-quang và hạnh-phước vô-cùng của Thiên-đàng.

Tin-Lành là chính Đức Chúa Jêsus

Tại sao có thể nói rằng Tin-Lành là chính Đức Chúa Jêsus? Vì không có Đức Chúa Jêsus, thì không có Tin-Lành. Vì Ngài là trung-tâm-điểm của Tin-Lành, là động-lực của Tin-Lành, là sự sống của Tin-Lành.

Theo đạo Tin-Lành không phải là nhận một nguyên-tắc tín-ngưỡng, một mực-thước hành-vi, một cán cân lường thiện, ác, một phương-pháp tự giải-thoát đâu. Nhưng là nhận một Đấng vào lòng mình. Đấng đó là Đức Chúa Jêsus. Tại sao Đức Chúa Jêsus có quyền và có thể ngự vào lòng ta?

Trước khi trả lời câu hỏi ấy, tôi xin kể một truyện làm thí-dụ.

Trong nước kia có một bộ-lạc dã-man lắm, chưa hề được một tia sáng văn-minh nào chiếu-rọi đến. Vua muốn giáo-hóa họ, bèn sai thái-tử làm việc ấy. Với tất cả sự uy-nghi, lẫm-liệt, thái-tử đã làm cho họ hoảng-sợ mà chạy trốn hết. Thái-tử bèn nảy ra một ý-kiến: Trút hết vẻ uy-nghi, lẫm-liệt, bận y-phục như bộ-lạc ấy, đến ở chung với họ, nói tiếng của họ, ăn-uống như họ, thân-mật với họ, yêu-thương họ, rồi lần lần đem họ đến nơi sáng-láng của văn-minh.

Nếu Đức Chúa Trời đến cùng loài người với tất cả sự oai-nghi, vinh-hiển, quyền-năng của Ngài, thì ta đứng sao nổi? Cho nên Đức Chúa Trời phải giấu mình đi, «hiện ra như một người,» tức là Đức Chúa Jêsus vậy. Sau khi đã thắng mọi cuộc tấn-công mãnh-liệt của ma-quỉ và tội-lỗi, Ngài bèn đền-bồi tội-lỗi của loài người và phá-hủy tội-lỗi.

(Coi tiếp trang 149)

TIN-LÀNH LÀ GÌ? *(Tiếp theo trang 147)*

Ngài làm xong công-việc phi-thường ấy bởi chịu đóng đinh vào Thập-tự-giá, đổ huyết chuộc tội mọi người. Đến ngày thứ ba, Ngài đã từ trong mồ-mả sống lại, làm Cứu-Chúa của muôn muôn triệu triệu người trải qua mười chín thế-kỷ nay.

Hãy mau mau tiếp-nhận Tin-Lành

Hiện nay Đức Chúa Jêsus ngồi bên hữu Đức Chúa Trời, có trọn quyền-năng để cứu-vớt tội-nhơn. Hiện nay còn vang-dậy tiếng Ngài kêu-gọi rằng: «Hỡi những kẻ mệt-mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các ngươi được yên-nghỉ» (Ma 11 : 28).

Anh em muốn hưởng hết thạnh-phước do Tin-Lành chăng? Không cần làm gì hết, không cần gắng sức chút nào, không cần thử đền-bồi tội-lỗi của mình. Anh em chỉ cần tin Đức Chúa Jêsus.

Tin là gì? Tôi xin thí-dụ trước: Đây có một người đau nặng, gần chết, thầy thuốc đưa cho một chén thuốc rất thần-hiệu. Người uống và khỏi bịnh, lành-mạnh như xưa.

Người nhờ gì mà khỏi cả bịnh? — Nhờ thuốc!

Nhưng nếu người không uống, thì có khỏi bịnh chăng? — Không khi nào!

Sau khi lành bịnh, người sẽ khen-ngợi thầy thuốc và vị thuốc, hay là khen-ngợi sự uống của mình? — Ắt khen-ngợi thầy thuốc và vị thuốc chớ!

Thật là rõ-ràng! Bịnh-nhơn là chính anh em. Bịnh là tội-lỗi làm cho chết đời đời. Thầy thuốc là Đức Chúa Jêsus-Christ. Thuốc là huyết Ngài đã đổ ra trên Thập-tự-giá để đền-bồi tội-lỗi của loài người. UỐNG tức là TIN.

Vậy, tin tức là bằng lòng để huyết của Đức Chúa Jêsus đã đổ ra trên Thập-tự-giá hành-động trong linh-hồn tối-tăm, tội-lỗi của mình. Huyết ấy sẽ bôi-xóa hết muôn ngàn tội-lỗi, dẫu là gớm-ghiếc đến đâu; sẽ cho anh em tấm lòng mới đầy-dẫy sự trong-sạch, vui-mừng, bình-an; sẽ khiến anh em trở nên con-cái Đức Chúa Trời; sẽ bảo-đảm cho anh em một cõi đời đời hạnh-phước; sẽ cho anh em nhìn Tử-Thần mà chẳng sợ-hãi gì. Ôi! Cao-sâu thay, ơn cứu-rỗi mà Chúa Jêsus-Christ ban cho loài người! Anh em hãy kíp tin theo Ngài! — *Một tín-đồ ở Hà-nội.*